

РЕШЕНИЕ

№ 4425

гр. София, 03.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 07.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **3074** по описа за **2013** година докладвано от съдия Радостин Радков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно -процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба на Комисия за финансов надзор (КФН) срещу решение от 08.02.2013 г. по НАХД № 11059/12 г. на Софийски районен съд /СРС/, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № Р-10-229/11.05.2012 г., издадено от зам. председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на Инвестиционен посредник [фирма], на осн. чл. 127, ал. 7, т. 1 във вр. с ал. 1, т. 1 от Закона за пазарите на финансови инструменти /ЗПФИ/ е наложена „имуществена санкция” в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение на чл. 20, ал. 2, изречение второ от Наредба №35/17.10.2006 г. Навежда твърдения, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на закона. В съдебно заседание, представляван от юрисконсулт Г., моли да се постанови решение, с което да се отмени съдебния акт и вместо него се постанови друг, с който се потвърди изцяло НП предмет на въззивната проверка.

Ответникът, представляван от юрисконсулт К., моли да се потвърди решението на СРС, като се отхвърли касационната жалба.

Представителят на **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** взема становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл.218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Предмет на касационна проверка е съдебно решение от 08.02.2013 г. по НАХД № 11059/12 г. на СРС, с което е отменено изцяло НП № Р-10-229/11.05.2012 г., издадено от зам. председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност”, с което на [фирма], на осн. чл. 127, ал. 7, т. 1 във вр. с ал. 1, т. 1 от ЗПФН е наложена „имуществена санкция” в размер на 1000 /хиляда/ лева.

Съдът намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

За да постанови същото, първоинстанционният съд е обосновал правен извод, че НП е издадено в противоречие с материалния закон. Въззивният съд, в съответствие със събраните и проверени в хода на проведеното съдебно дирене доказателствени материали, правилно и обосновано е приел за установени обстоятелствата, изложени във фактическата част към постановеното от него решение. За да отмени НП е установил, че при издаването на НП са допуснати съществени нарушения, произтичащи от това, че описаното в АУАН административно нарушение не е извършено от дружеството, тъй като същото не е осъществило състава на нарушение по смисъла на чл. 20, ал. 2 от Наредба № 35. Този извод е не се споделя от касационната инстанция. Действително към 31.08.2011 г., паричните средства на ИП [фирма] по разплащателни и депозитни сметки в банки, представляват 0,13 % от всички парични средства на дружеството. Нарушено е безспорно изискването на нормата на чл. 20, ал. 2, изр. второ от Наредба № 35, съгласно която паричните средства по разплащателни или депозитни сметки в банка трябва да бъдат в размер не по-малък от 70 на сто от всички парични средства на инвестиционния посредник. От представените по делото пред въззивния съд доказателства се установява обаче, че за нарушението по чл. 20, ал. 2, изр. второ от Наредба № 35 са издадени и други НП, от които е видно че към 28.03.2011 г. – НП № Р-10-234/11.05.2012г. паричните средства на дружеството по разплащателни и депозитни сметки в банки, представляват 0,43 % от всичките му парични средства, към 30.06.2011 г. - НП № Р-10-231/11.05.2012 г. - 1,31 % от всичките му парични средства, към 29.07.2011 г. - № Р-10-231/11.05.2012 г. - 1,31 % от всичките му парични средства. От приетите по делото доказателства е видно, че дружеството е санкционирано за нарушение извършено на 28.03.2011 г., като след тази дата не се установява инвестиционния посредник да е отстранил нарушението като изпълни задължението си по чл. 20, ал. 2, изр. второ от Наредба № 35. Не са представени доказателства за това от касационния жалбоподател, а и не се навеждат такива твърдения в жалбата. След като нарушението, предмет на първото по време НП, не е отстранено към дата 31.08.2011 г., сочена като такава на извършване на нарушението по процесното НП, то дружеството не е извършител на същото нарушение всеки път, когато е подложено на проверка от контролния орган. Ново, самостоятелно нарушение на задължението по чл. 20, ал. 2, изр. второ от Наредба № 35 би било налице само ако е извършено след като нарушението, предмет на НП № Р-10-234/11.05.2012г., извършено на 28.03.2011 г., е било вече отстранено. В случая нарушението е едно и е било довършено в момента, в който паричните средства по разплащателни или депозитни сметки в банка на инвестиционния посредник са паднали под 70 % от всички парични средства на дружеството. Издаването на НП за нарушение, за което вече е наложено наказание, противоречи на основния принцип в наказателното право и прогласен в чл. 17 от ЗАНН, а именно „non bis in idem”.

Предвид на това, следва да се приеме, че процесното НП е издадено в противоречие с процесуалните правила. Ето защо, макар и на различно основание, решението на районният съд следва да се потвърди.

Водим от горното, Административен съд - София град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 08.02.2013 г. по НАХД № 11059/12 г. на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.